

§ 5. (1) Osobom, które nie nabyły prawa do świadczeń w myśl § 4, a zamieszkują na ziemiach odzyskanych i włączonych do województwa śląskiego, przysługuje prawo do zasiłku zgodnie z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1938 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 572). Zakład będzie udzielał zasiłku zarówno wtedy, gdy prawo do świadczenia wynika wyłącznie z okresów ubezpieczenia przebytych przed dniem zmiany suwerenności w ubezpieczeniu czesko-słowackim, jak i wtedy, gdy wynika ono ze zliczenia okresów przebytych w ubezpieczeniu czesko-słowackim przed dniem zmiany suwerenności z okresami ubezpieczenia przebytymi w Zakładzie po zmianie suwerenności.

(2) Okresy ubezpieczenia czesko-słowackiego, o których mowa w ust. (1), zalicza się na zachowanie ekspektatywy i na okres wyczekiwania, jak również uwzględnia się przy ustalaniu wysokości zasiłku.

§ 6. Nie mają prawa do zasiłków, przewidzianych w § 5, osoby, które uprawnione były do świadczeń z Centralnej Kasy Brackiej w Pradze, a które zamiast tych świadczeń otrzymały świadczenia ubezpieczeniowe lub zasiłki z państwa trzeciego, jak również osoby, które nie posiadają obywatelstwa polskiego. Na żądanie Zakładu osoby interesowane powinny przedstawić dowód obywatelstwa. W przypadkach, gdy zasiłki są już wypłacane, wypłata zasiłków może być wstrzymana do czasu przedstawienia tego dowodu.

§ 7. Wypłatę zasiłków, udzielanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych osobom, uprawnionym do świadczeń z Centralnej Kasy Brackiej w Pradze, przejmie Zakład po ukoń-

czeniu okresu organizacyjnego w terminie, który określi zarządzenie Ministra Opieki Społecznej. W razie braku środków, potrzebnych na wypłatę zasiłków, Zakład będzie mógł otrzymać odpowiednie środki od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie zarządzeń, wydawanych każdorazowo przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 8. Prawa i obowiązki władzy nadzorczej, wynikające z § 70 ust. (2) ustawy, wymienionej w § 1 rozporządzenia niniejszego, wykonywa komisarz, wyznaczony zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej.

§ 9. Do czasu nadania Zakładowi statutu stosuje się odpowiednio tabele wymiaru świadczeń, składek oraz podziału ubezpieczonych na klasy i grupy, obowiązujące ostatnio przed zmianą suwerenności.

§ 10. Należności ze składek ubezpieczeniowych, odsetek zwłoki i kar pieniężnych, z tytułu zatrudnienia w górnictwie lub hutnictwie na ziemiach odzyskanych i włączonych do województwa śląskiego, istniejące w dniu zmiany suwerenności lub powstałe po zmianie suwerenności, powinny być wpłacone do Zakładu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że przy wykonywaniu ubezpieczeń, wymienionych w § 2, uwzględnia się stosunki ubezpieczeniowe, wynikię w czasie od dnia objęcia przez Polskę ziem odzyskanych i włączonych do województwa śląskiego.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

49

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 stycznia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1938/39 r.

Na podstawie art. 34 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) zarządzam co następuje:

§ 1. Podstawową cenę za 1 hl 100% spirytusu surowego, który w ciągu kampanii 1938/39 będzie dostarczony na poczet kontyngentu zakupu przez gorzelnie rolnicze, ustala się w wysokości następującej:

dla woj.	warszawskiego	—	66,99 zł
" "	łódzkiego	—	67,04 "
" "	kieleckiego	—	66,33 "
" "	lubelskiego	—	65,14 "
" "	białostockiego	—	68,85 "
" "	wileńskiego	—	75,78 "
" "	nowogrodzkiego	—	71,31 "
" "	poleskiego	—	70,21 "
" "	wołyńskiego	—	67,67 "
" "	poznańskiego	—	64,42 "
" "	pomorskiego	—	66,51 "
" "	krakowskiego	—	66,50 "

dla woj. lwowskiego	— 66,61 zł
" " stanisławowskiego	— 64,83 "
" " tarnopolskiego	— 63,32 "
" " śląskiego	— 73,89 "

Ceny te rozumie się franco wagon lub statek najbliższej stacji towarowej normalnotorowej kolei żelaznej lub przystani.

§ 2. Ceny ustalone w rozporządzeniu niniejszym dla gorzelnii, położonych w poszczególnych województwach będą miały zastosowanie

do całej produkcji spirytusu tych gorzelnii w kampanii 1938/39 na poczet kontyngentu zakupu, bez względu na zmianę podziału administracyjnego, przewidzianą w ustawie z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie granic województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 240).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

50

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 stycznia 1939 r.

o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży cementu i cukru.

Na podstawie art. 9 ust. (3) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży cementu i cukru.

§ 2. Do opłacania scalonego podatku obrotowego obowiązane są osoby, które wytwarzają cement lub cukier we własnych zakładach przemysłowych albo powierzają surowce do przerobu na cement lub cukier obcym zakładom przemysłowym.

§ 3. (1) Scalony podatek obrotowy wynosi:

- od obrotów cementem — 4% podstawy obliczenia tego podatku;
- od obrotów cukrem — 5,25% podstawy obliczenia tego podatku.

(2) Podstawę obliczenia scalonego podatku obrotowego stanowi obrót osiągnięty przez cementownie lub cukrownie ze sprzedaży cementu lub cukru.

§ 4. (1) Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów cementem i cukrem w stanie nieprzerobionym od cementowni lub cukrowni aż do konsumenta oraz obroty osiągnięte z prowizji i innych wynagrodzeń za czynności komisantów, agentów lub pośredników, przy sprzedaży cementu i cukru w stanie nieprzerobionym.

(2) Scalony podatek obrotowy nie obejmuje fazy obrotu powstałej ze sprzedaży cukru przez

cukrownie innym cukrowniom w celu przerobu na cukier wyższego gatunku.

(3) Za konsumenta w rozumieniu ust. (1) paragrafu niniejszego uważa się nabywcę, który nabyty cement lub cukier przerabia albo zużywa.

(4) Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów cementem i cukrem, od których został pobrany scalony podatek obrotowy.

§ 5. (1) Osoby obowiązane do opłacania scalonego podatku obrotowego (§ 2), uiszczają ten podatek w sposób i w terminach, przewidzianych w ustawie o podatku obrotowym oraz w ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

(2) Osoby te obowiązane są do opłacania zaliczek na podatek obrotowy, określonych w art. 8 ustawy o podatku obrotowym, przy zastosowaniu stawek scalonego podatku, przewidzianych w § 3 ust. (1) rozporządzenia niniejszego.

§ 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1939 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku przemysłowego od cementu z dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 122) i o poborze scalonego podatku przemysłowego od cukru z dnia 17 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 125).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*